

عنوان مقاله:

سنجش کیفیت پیاده‌روهای شهری ایران؛ نمونه موردی محله گلاباد تبریز

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی زمین، فضا و انرژی پاک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فیروز جعفری - عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری؛ دانشگاه تبریز

محمد نعمتی - دانشجوی جغرافیا و برنامه ریزی شهری؛ دانشگاه تبریز

محمدعلی کوشش وطن - دانشجوی جغرافیا و برنامه ریزی شهری؛ دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

پیاده روهای شهری به مثابه یک فضای عمومی و جمعی، کارکردهای مختلف اجتماعی، فرهنگی، تاریخی و اقتصادی را در شهر ایفا می نماید. این گذرگاه های شهری، فضای اصلی شهر و نیز حیاتی ترین عضو آن تلقی می گردد، به نحویکه در شهرهای قبل از انقلاب صنعتی، پیاده روی مهمترین الگوی جابجایی و تحرک جمعیتی بوده است. بعد از انقلاب صنعتی، تولید انبوه اتومبیل و مزایای آن موجب سلطه اتومبیل در زندگی شهری گشت. این سلطه ماشینی، جوانب مختلف حیات شهروندان و به ویژه الگوهای جابجایی را تحت الشعاع قرار داد و زندگی شهری و نظام حمل و نقل موردهجوم قرار گرفت. امنیت شهروندان، سرزندگی شهری، توجه به گروههای مختلف شهروندی و غیره از یک طرف ومشکلات حاصله از «خودرومحوری»، مدیران شهری را بر آن داشت تا شهرسازی «پیاده محور» را جایگزین شهرسازی خودرو محور بکنند. این نگاشته در راستای پاسخگویی به این سوال که «آیا پیاده روهای محله گلاباد تبریز منطبق با مؤلفه های پیاده محوری می باشد؟» ارزیابی پیاده روهای این محدوده را توسط مدل متناسب با شرایط محل مورد بررسی قرار داده است. روش تحقیق توصیفی - اسنادی بوده، و از نرم افزار Auto Cad برای ترسیم نقشه ها استفاده شده است. بر اساس یافته های به دست آمده، پیاده روهای محدوده مورد مطالعه در وضعیت نسبتاً نامناسب قرار داشته و نیاز به ساماندهی کیفی دارد. تداخل مسیرهای پیاده و سواره، وجود موانع مختلف در پیاده روها و عدم وجود مکان هایگردهمایی و عناصر فراغتی، ارتباط نامناسب با حوزه بلافاصله و عدم سازگاری با اقلیم از بارزترین نارسایی پیاده روها محسوب می گردد. نقاط قوت پیاده روهای محله مورد مطالعه، دسترسی مطلوب به وسایل حمل و نقل عمومی می باشد.

کلمات کلیدی:

پیاده رو، سنجش کیفیت، پیاده مداری، محله گلاباد تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/456721>

